

תקונא תמני סרי - לה ע"א

זוקפים אותה עם שם יהו"ה בחתפלהם, או במצוות של התורה (שליהם), היא צוותת עליהם, נתנייה יהו"ה בקי' לא אוכל קום, שהסמכה שלה היא בשפי ורעות, שכן חסד ובוראה, והעמידה שלה בשתי שוקים, שם נצח ויהוד, והזקיפות שלה בגוף, שהוא העמוד האמצעי, שמנו יהו"ה, ומשים כך כל הזוקף זוקף בשם, והיחוד שלה עם צדיק, ומשים אלו שלא יכולה לעמוד עפיהם בתפלה, ואין לה סמכה ולא זקיפה עפיהם בಗאות, מתעצצת ובקלו ויתעצב אל לפו, ולמה

כל זה לאמו ולא לאביו? אלא זהו סוד עליון, מצוות עשה הן מימין, שם חכמה, כמו שבארוהו בעלי המשנה, כמו רוץ' לתפקידים יקרים, ומצוות לא תעשה הן ממשمال, שם האם העילוגה, שם אדני' שמעה, אדני' סילחה, אדני' הקשيبة ועשה אל תפאר, ביום הफורים, וכשהלא חזרים בתשובה אותן שעוברים על לא מעשה שם ממשمال, נאמר עליהם ובן כסיל תוגת אמו, משום שם האם לשIMAL, ולהלב הוא לשIMAL, (וסוד הדבר) ומשים זה ויתעצב אל לפו.

שתו הווית'ה הנ', לימין ולשמאל, כמו זה: יהה'ו יהה', י' לימין, וכו' יהה'ה בחכמה יסד ארץ (שם ג'יט), אב עם ברקע, ה' עלאה עם ברא דאי'ו ר', תפליין על רישיה, אך הוא דכתיב (ישעה ס'ב'ח) ובזורי עוזו אלו תפליין דרישא, דבל אתר דאת ה' על ר' איה' אימא.

ורא ר' דקרבן עולה ויורד, דסליק ה' לגבי', ונחתת ה' אל י', ויורחת ה' אל

דרלהן), אהיה צוותת עלי'יהו, נתני' יי' בידי לא אוכל קום (אי' איד). דסמי'כו דיל'ה אה'ו בתרעין דרו'ען דאי'ונן חסיד ובוראה, ועמיריה דיל'ה בתרעין שוקין דאי'ונן נצח ויהוד, וזקיפר דיל'ה בגופא דאי'ה עמודא דאמצעיתא, יהו"ה שמי'ה, יגין דא כל הזוקף זוקף בשם, ויחודא דיל'ה בצדיק, ובגין אלין דלא יכולת למיקם בהון באלו'תא, ולית לה סמי'כו ולא זקיפר בהון בגולותא, אתע'cit בתהון, ור'זא דמל'ה בין חכם ישמה אב, יבון פסיל תוגת אמו (משל י' א), ובגיניה ויתעצב אל לפו (בראשית ו').

ואמאי פול'ה האי לאמיה ולא לאבוי. אלא דא ר'זא עלאה אה'ו, פקודין דעתשה אי'ונן חכמה, כמה דאו'קמו'ו מאירי מתניתין הרוצה להחכמים יקרים, ופקודין דלא מעשה אי'ונן משמאלא דתפין אימא עלאה, דבהון אדני' ש'מעה אדני' סילחה אדני' ה'קשيبة ועשה אל תפאר (דריאל ט יט). ביום הփורים, וכד לא חזרין בתו'פתא אי'ונן דעברין על לא מעשה אי'ונן משמאלא, אמר עלי'go (משל י' א) ובן פסיל תוגת אמו, בגין דתפין אימא לשמאלא, ולבא אה'ו לשמאלא, (ירוא ר' מל'ה) ובגין דא ויתעצב אל לפו.

ותרעין הווית'ת אי'ונן לימינא ולشمאל, בגונא דא יהה'ו יהה'ה, י' לימינא וביה יהו"ה בחכמה יסד ארץ (שם ג'יט), אב עם ברקע, ה' עלאה עם ברא דאי'ו ר', תפליין על רישיה, אך הוא דכתיב (ישעה ס'ב'ח) ובזורי עוזו אלו תפליין דרישא, דבל אתר דאת ה' על ר' איה' אימא.

ורא ר'זא דקרבן עולה ויורד, דסליק ה' לגבי', ונחתת ה' אל י', ויאמ לאו האי